

Από τον Πρόεδρο
Τόμας Μόνσον

Ανακαλύπτοντας ξανά το πνεύμα των Χριστουγέννων

Πριν από μερικά χρόνια, ως νέος πρεσβύτερος κλήθηκα μαζί με άλλους σε ένα νοσοκομείο στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ για να παράσχουμε ευλογίες σε άρρωστα παιδιά. Κατά την είσοδο, παρατηρήσαμε ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο με λαμπερά και ευχάριστα φώτα και είδαμε πακέτα προσεκτικά τυλιγμένα κάτω από τα απλωμένα κλαδιά του. Έπειτα, περάσαμε από διαδρόμους, όπου μικρά αγόρια και κορίτσια—μερικά με γύψους σε ένα χέρι ή πόδι, άλλα με ασθένειες οι οποίες πιθανώς να μην μπορούσαν να θεραπευθούν γρήγορα—μας χαιρέτησαν με χαμογελαστά πρόσωπα.

Ένα νέο, απελπιστικά άρρωστο μικρό αγόρι μού φώναξε: «Πώς σας λένε;»

Τού είπα το όνομά μου και ερώτησε: «Θα μου δώσετε μια ευλογία;»

Η ευλογία παρασχέθηκε και καθώς φεύγαμε από το προσκέφαλό του, είπε: «Ευχαριστώ πολύ!»

Περπατήσαμε μερικά βήματα και μετά τον άκουσα να λέει: «Αχ, αδελφέ Μόνσον, καλά Χριστούγεννα σε εσάς». Έπειτα ένα μεγάλο χαμόγελο φάνηκε σε όλο το πρόσωπό του.

Εκείνο το αγόρι είχε το πνεύμα των Χριστουγέννων. Το πνεύμα των Χριστουγέννων είναι κάτι το οποίο ελπίζω ότι όλοι θα το έχουμε στην καρδιά και στη ζωή μας—όχι μόνο σε αυτήν την συγκεκριμένη περίοδο, αλλά και καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

Όταν έχουμε το πνεύμα των Χριστουγέννων, θυμόμαστε Εκείνον τού οποίου τη γέννηση εορτάζουμε αυτήν την περίοδο τού έτους: «Επειδή, σήμερα, στην πόλη τού Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας σωτήρας, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος» (Κατά Λουκάν 2:11).

Στις ημέρες μας το πνεύμα τής προσφοράς δώρων παίζει έναν σημαντικό ρόλο στον εορτασμό τής περιόδου των Χριστουγέννων. Αναρωτιέμαι αν θα μπορούσαμε να επωφεληθούμε με το να ρωτήσουμε τον εαυτό μας: «Τι δώρα θα ήθελε ο Κύριος εγώ να δώσω σε Εκείνον ή στους άλλους σε αυτήν την πολύτιμη περίοδο τού έτους;»

Μπορώ να προτείνω ότι ο Επουράνιος Πατέρας μας θα ήθελε ο καθένας από εμάς να προσφέρει σε Εκείνον και στον Υιό Του το δώρο τής υπακοής. Επίσης, αισθάνομαι ότι Εκείνος θα μας ζητούσε να δώσουμε από τον εαυτό μας και να μην είμαστε εγωιστές ή

άπληστοι ή εριστικοί, όπως ο πολύτιμος Υιός Του πρό-
τεινε στο Βιβλίο του Μόρμον:

«Αληθινά αληθινά σας λέω, αυτός που έχει το
πνεύμα τής φιλονικίας δεν είναι δικός μου, αλλά τού
διαβόλου, ο οποίος... κεντρίζει τις καρδιές των αν-
θρώπων για να φιλονικούν με θυμό ο ένας προς τον
άλλον.

«Ιδέστε, αυτή δεν είναι η διδαχή μου, να κεντρίζω τις
καρδιές των ανθρώπων με θυμό, ο ένας εναντίον τού
άλλου. Αλλά τούτη είναι η διδαχή μου, ότι όλα αυτά
πρέπει να σταματήσουν» (Νεφί Γ' 11:29–30.)

Σε αυτήν τη θαυμαστή θεϊκή νομή τής πληρότητας
των καιρών, οι ευκαιρίες να αγαπάμε και να δίνουμε
από τον εαυτό μας είναι πραγματικά απεριόριστες,
αλλά είναι επίσης ευπαθείς. Σήμερα υπάρχουν καρδιές
να χαροποιήσουμε, ευγενικά λόγια να πούμε, έργα να
γίνουν και ψυχές να σωθούν.

Κάποιοι που είχε μεγάλη διορατικότητα στο πνεύμα
των Χριστουγέννων έγραψε:

Είμαι το πνεύμα των Χριστουγέννων—

*Μπαίνω στο σπίτι τής φτώχειας, κάνοντας τα χλωμά πρό-
σωπα των παιδιών να ανοίξουν διάπλατα τα μάτια
τους, με ευχάριστη κατάπληξη.*

*Κάνω το σφιγμένο χέρι τού φιλάργυρου να χαλαρώσει
και έτσι να βάψει ένα φωτεινό σημείο στην ψυχή του.*

*Κάνω τους ηλικιωμένους να ανανεώσουν τη νεότητά
τους και να γελούν όπως όταν ήταν νέοι.*

*Κρατώ τον ρομαντισμό ζωντανό στην καρδιά τής παιδι-
κής ηλικίας και φωτίζω τον ύπνο με όνειρα υφασμένα
από μαγεία.*

*Κάνω πρόθυμα πόδια να ανεβαίνουν σκοτεινές σκάλες
με γεμάτα καλάθια, αφήνοντας πίσω καρδιές γεμάτες
έκπληξη για την καλοσύνη του κόσμου.*

*Κάνω τον άσωτο να σταματήσει μια στιγμή από τον
άγριο, σπάταλο δρόμο του και να στείλει σε κάποιον
ανήσυχο αγαπημένο κάποιο μικρό δώρο που θα αφή-
σει δάκρυα χαράς—δάκρυα τα οποία θα καθαρίζουν
τις δύσκολες γραμμές τού πόνου.*

*Μπαίνω σε σκοτεινά κελιά φυλακών, υπενθυμίζοντας
στον σημαδεμένο ανδρισμό τι θα μπορούσε να ήταν
και δείχνοντας προς τις καλές ημέρες που θα έλθουν
στο μέλλον.*

*Ερχομαι αθόρυβα στο ήρεμο, λευκό σπίτι τού πόνου και
τα χείλη, τα οποία είναι πολύ αδύναμα να μιλήσουν,*

*απλώς τρέμουν με σιωπηλή, εύλωτη ευγνωμοσύνη.
Με χίλιους τρόπους, κάνω τον αποκαμωμένο κόσμο να
κοιτάξει προς τα επάνω στο πρόσωπο τού Θεού και
για μια στιγμή να ξεχάσει τα πράγματα που είναι
μικρά και άθλια.*

Είμαι το πνεύμα των Χριστουγέννων.¹

Είθε ο καθένας να ανακαλύψει εκ νέου το πνεύμα
των Χριστουγέννων—δηλαδή το Πνεύμα τού Χριστού.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

1. E. Μπάρντ, "Christmas Spirit," στο James S. Hewitt, επιμέλεια υπό,
Illustrations Unlimited (1988), 81.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Καθώς μοιράζεστε το μήνυμα τού Προέδρου Μόνσον
με την οικογένεια, σκεφθείτε να δώσετε έμφαση στην
ερώτηση που έθεσε σχετικά με το ποια δώρα ο Κύριος
θα ήθελε να δώσουμε σε Εκείνον ή στους άλλους αυτήν
την περίοδο. Παροτρύνετε τα μέλη τής οικογένειας
να καταγράψουν τις σκέψεις και τις ιδέες τους (ή για
μικρότερα παιδιά, να κάνουν μια ζωγραφιά) για το πώς
«να ανακαλύψουν εκ νέου το πνεύμα των Χριστουγέν-
νων—δηλαδή το Πνεύμα τού Χριστού».

ΝΕΟΙ

Η τέλεια παραμονή Χριστουγέννων Από τον Τζέρι Τζέικομπς

Καθώς μεγάλωνα, μια από τις σημαντικότερες
στιγμές κάθε χρόνου ήταν η παραμονή Χριστου-
γέννων. Η οικογένειά μου κι εγώ φτειάχναμε πίτσα,
πηγαίναμε για κάλαντα και μετά συγκεντρωνόμασταν
για την πνευματική συγκέντρωση Χριστουγέννων.
Τραγουδούσαμε ύμνους σε μια τρεμάμενη αρμονία
τεσσάρων μερών και παίζαμε κάλαντα δυνατά με την
παράξενη ποικιλία των μουσικών οργάνων μας. Ο
μπαμπάς πάντα τελείωνε τη βραδιά με μια χριστου-
γεννιάτικη σκέψη που μας άφηνε με δάκρυα χαράς. Η
ζωή δεν γινόταν καλύτερη παρά την παραμονή των
Χριστουγέννων.

Όταν ήμουν λίγο πιο μεγάλος, η μαμά μου άρχισε
να φροντίζει μια νεαρή γειτόνισσα, την Κέλυ. Η Κέλυ
ερχόταν στο σπίτι μας κάθε μέρα μετά το σχολείο, ενώ
η μαμά της, η Πάτυ, δούλευε. Η Κέλυ με ακολουθούσε

τριγύρω σαν σκυλάκι—θορυβώδης και σε ανάγκη. Ήταν πάντα μια ανακούφιση, όταν η Πάτυ έπαιρνε την κόρη της και άφηνε το σπίτι και την οικογένειά μου σε ησυχία.

Κάποιον Δεκέμβριο τρομοκρατήθηκα, όταν η μαμά κάλεσε την Πάτυ και την Κέλυ να έλθουν μαζί μας για την παραμονή των Χριστουγέννων. Την παραμονή των Χριστουγέννων μου. Η μαμά χαμογέλασε και με διαβεβαίωσε: «Δεν θα αλλάξει τίποτα». Αλλά ήξερα καλύτερα. Θα έτρωγαν όλη την πίτσα μας. Η Κέλυ θα κορόιδευε το τραγούδι μας. Το είχα πάρει απόφαση ότι

θα ήταν η χειρότερη παραμονή Χριστουγέννων που έγινε ποτέ.

Όταν ήλθε το βράδυ, η Πάτυ και η Κέλυ ήλθαν μαζί μας και μιλήσαμε και γελάσαμε και τραγουδήσαμε. Η μητέρα μου είχε δίκιο. Ήταν τέλειο. Τα μεσάνυχτα μάς ευχαρίστησαν και έφυγαν απρόθυμα. Πήγα για ύπνο με γεμάτη καρδιά. Ανεκάλυψα ότι τα πραγματικά πολύτιμα δώρα των Χριστουγέννων δεν μειώνονται, όταν τα μοιράζεσαι με άλλους. Αντ' αυτού, γλυκαίνουν και πολλαπλασιάζονται, όταν τα δίνουμε.

Πίστη, Οικογένεια,
Ανακούφιση

Επίσκεψη διδασκαλισσών, ένα έργο σωτηρίας

Μελετήστε με προσεχή αυτό το υλικό και κατά την κρίση σας συζητήστε το με τις αδελφές που επισκέπτεσθε. Χρησιμοποιήστε τις ερωτήσεις, για να σας βοηθήσουν να ενδυναμώσετε τις αδελφές και να καταστήσετε την Ανακουφιστική Εταιρεία ενεργό μέρος της δικής σας ζωής.

Η επίσκεψη διδασκαλισσών δίνει την ευκαιρία στις γυναίκες να φροντίζουν, να ενδυναμώνουν και να διδάσκουν η μία την άλλη—είναι πραγματικά ένα έργο σωτηρίας. Μέσω τής επίσκεψης διδασκαλισσών, οι αδελφές διακονούν εκ μέρους τού Σωτήρος και βοηθούν να προετοιμάσουν τις γυναίκες για τις ευλογίες τής αιώνιας ζωής.

«Εμείς πρέπει να προειδοποι[ούμε], να εξηγ[ούμε], να παροτρύν[νουμε], και να διδάσκ[ουμε] και να προσκαλ[ούμε] [τους άλλους] να έλθουν προς το Χριστό' (Δ&Δ 20:59), όπως ο Κύριος είπε στις αποκαλύψεις Του», είπε ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ (1895–1985). Είπε περαιτέρω: «Η μαρτυρία σας είναι ένα καταπληκτικό μέσον».¹

Όταν εμείς, ως επισκέπτριες διδασκάλισσες αυξάνουμε την γνώση μας για τις αλήθειες τού Ευαγγελίου, η μαρτυρία μας ενδυναμώνει και στηρίζει τις αδελφές που προετοιμάζονται να βαπτισθούν και να επικυρωθούν. Βοηθάμε τα νέα μέλη να συμμετάσχουν πλήρως στο Ευαγγέλιο. Οι επισκέψεις και η αγάπη μας βοηθούν να «ξανακερδίσουμε αυτούς που έχουν παραστρατήσει [και] να θερμάνουμε την καρδιά αυτών των οποίων έχει κρυώσει στο Ευαγγέλιο».² Και ενθαρρύνουμε τις αδελφές να έλθουν προς τον Χριστό μέσω τής

προσελεύσεως στον ναό.

«Θα σώσετε ψυχές», είπε ο Πρόεδρος Κίμπαλ στις επισκέπτριες διδασκάλισσες «και ποιος άλλος μπορεί να το πει εκτός από τους πολλούς εξαιρετους ενεργούς ανθρώπους στην Εκκλησία σήμερα οι οποίοι είναι ενεργοί, επειδή ήσαστε στο σπίτι τους και τους δώσατε μια νέα προοπτική, ένα νέο όραμα. Τους αποκαλύψατε πράγματα που δεν καταλάβαιναν. Διευρύνετε τους ορίζοντές τους...»

«Βλέπετε, δεν σώζετε μόνον αυτές τις αδελφές, αλλά ίσως επιπλέον τους συζύγους και τα σπίτια τους».³

Από τις γραφές

Διδαχή και Διαθήκες 20:59,
84:106, 138:56

Από την Ιστορία μας

Όταν ο Προφήτης Τζόζεφ Σμίθ οργάνωσε την Ανακουφιστική Εταιρεία, είπε ότι οι γυναίκες δεν ήσαν μόνον για να φροντίζουν τους φτωχούς αλλά και να σώζουν ψυχές. Επίσης, δίδαξε ότι οι γυναίκες στην Εκκλησία παίζουν σημαντικούς ρόλους στο σχέδιο σωτηρίας τού Επουράνιου Πατέρα μας.⁴ Καθοδηγούμενες από τις αρχές, οι οποίες διδάχθηκαν από τον Προφήτη Τζόζεφ Σμίθ, εμείς ως αδελφές στην Ανακουφιστική Εταιρεία μπορούμε να εργαζόμαστε

μαζί, για να ετοιμάζουμε τις γυναίκες και τις οικογένειες τους για τις μεγαλύτερες ευλογίες τού Θεού.

«Ας έχουμε συμπόνια ο ένας στον άλλον», είπε ο Πρόεδρος Μπρίγκαμ Γιανγκ (1801–77) «και ας αφήσουμε [αυτούς οι οποίοι είναι] τρυφερά δυνατοί να φροντίζουν τους αδύναμους σε δύναμη, και ας αφήσουμε αυτούς οι οποίοι βλέπουν να οδηγούν τους τυφλούς μέχρι να μπορούν να δουν τον δρόμο από μόνοι τους».⁵

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σπένσερ Κίμπαλ, στο *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 116.
2. Ιλάιζα Σνόου, στο *Daughters in My Kingdom*, 83.
3. Σπένσερ Κίμπαλ, στο *Daughters in My Kingdom*, 117.
4. Βλέπε Τζόζεφ Σμίθ, στο *Daughters in My Kingdom*, 171–72.
5. Μπρίγκαμ Γιανγκ, στο *Daughters in My Kingdom*, 107.

Τι μπορώ να κάνω;

1. Πώς η Ανακουφιστική Εταιρεία με προετοιμάζει για τις ευλογίες τής αιώνιας ζωής;
2. Πώς μπορώ να αυξήσω την πίστη όσων φροντίζω;

Για περισσότερες πληροφορίες, πηγαίνετε στο reliefsociety.lds.org.